ת"פ 66458/07/20 – מדינת ישראל נגד עובידה מפארגה (עציר)

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 66458-07-20 מדינת ישראל נ' מפארגה(עציר)

בפני	כבוד השופטת רבקה גלט	
בעניין:	מדינת ישראל	
	ע"י ב"כ עו"ד מעין דואק	המאשימה
	נגד	
	עובידה מפארגה (עציר)	
	ע"י ב"כ עו"ד אבו סייף	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונן גינגולד

ב"כ הנאשם עו"ד ראיס אבו סייף

הנאשם - באמצעות היוועדות חזותית

הנאשם:

אני מעונין שגזר הדין יינתן על ידי בית המשפט באמצעות ועיד החזותית, כמה שפחות נסיעות.

גזר דין

הנאשם, כבן 35 שנים, נותן את הדין בשל שני אירועים בהם ביצע עבירות רכוש, תוך שהיה שלא כדין בישראל.

העבירות

על פי המתואר באישום 1, ביום 7.5.20 בשעה 04:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לביתו של המתלונן בעיר מודיעין ביחד עם אחר/ים שזהותו אינה ידועה. האחר/ים נכנס לחצר הבית דרך השער, והחדיר חפץ חד לחלון הוויטרינה בסלון, בין הזכוכית והמסגרת. חלקו של הנאשם היה בכך שאבטח את הפעולות מבלי שנכנס לדירה. בהמשך, נכנס האחר/ים לבית, ניגש למחסן ונטל קסדת אופנוע, מעיל רכיבה ומפתחות האופנוע. האחר נטל את האופנוע מן החנייה ונסע מן המקום. בסביבות השעה 04:40 נתקבל בחברת "פוינטר" חיווי על נסיעת האופנוע בשעה בלתי שגרתית והועבר דיווח

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

למשטרה. בעקבות זאת, הבחין שוטר בנאשם רוכב על האופנוע בכביש 443 לכיוון מזרח בעודו חובש את הקסדה הגנובה. השוטר כרז לנאשם לעצור, אך הוא לא שעה והמשיך בנסיעה מהירה ולאחר 15 ק"מ פנה לכיוון בית-חורון. הנאשם עבר מחסום לכיוון יו"ש, אך נפל מן האופנוע, קם על רגליו והחל להימלט רגלית. השוטר איתר את הקסדה במקום. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לדירה לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), גניבת רכב לפי סעיף 413 ב לחוק, שהיה שלא כדין לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה), נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נ"ח] תשכ"א, ונהיגה ללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נ"ח] 1970.

על פי המתואר באישום 2, ביום 25.1.20 בסמוך לשעה 19:00, הגיע הנאשם לחנותו של המתלונן בעיר חולון, יחד עם אחרים, בעודם עוטים מסיכות, לובשים כפפות, ומצוידים בפנסי ראש. הנאשם והאחרים ירדו מן הרכב, טיפסו על גדר, נכנסו לשטח החנות וחתכו אוזן של מנעול תלייה בדלת המחסן של החנות. לאחר מכן, הנאשם והאחרים שברו קיר המפריד בין המחסן והחנות, נכנסו למשרדים, חיטטו בציוד, ופתחו את הכספת הקטנה שבחנות. בהמשך, ניגשו לדלפק המכירות, ופתחו את כספת הקופה באמצעות המפתח שהיה מונח בקופה. הנאשמים גנבו מן החנות כספת גדולה על תכולתה, כסף מזומן מהקופה הקטנה בסך 17,000, ובסך 3,000 ₪, ציוד, כלים חשמליים וכלי בנייה בשווי 23,680 ₪. כמו כן, גרמו נזק בשווי 6,000 ₪. לאחר מכן, ניגשו לדלת הכניסה לחצר, חתכו את אוזן מנעול התלייה של דלת החנות, ונמלטו מהמקום. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם בעבירות של פריצה למקום שאינו למגורים בצוותא חדא, וגניבה, לפי סעיף 407 (ב) לחוק, בצירוף סעיף 29 לחוק, ושהיה שלא כדין לפי סעיף 12 לחוק הכניסה.

הנאשם אותר ונעצר בעקבות גילוי זהותו על פי ראיות פורנזיות. בהמשך לכך, הוגשו כתב האישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים, והוא שוהה במעצר מיום ---.

<u>טיעוני הצדדים</u>

ב"כ התביעה טענה כי הנאשם היה שותף לעבירות תוך כניסה לישראל שלא כדין, ובכך משנה חומרה. בעניין האישום הראשון, נטען כי ההתפרצות אירעה בשעה שהמתלונן היה בביתו, כך שהיה עלול להיגרם לו סיכון. ועוד נטען כי אין לראות את חלקו של הנאשם באישום הראשון כזוטר, שכן כל אחד ממבצעי העבירה נשא בחלק אחר של הביצוע. בנוסף, הנאשם הוא שנהג באופנוע הגנוב ונמלט ממנו בעת המרדף אחריו. לדעת התביעה, מתחם העונש ההולם בגין אישום זה, נע בין 18 ל- חודשי 36 חודשי מאסר, בשים לב לכך שבוצעו התפרצות לדירת המתלונן וגניבת רכבו במחי יד אחת. בעניין האישום השני, טענה ב"כ התביעה כי מדובר בהתפרצות מתוחכמת לעסק, לאחר תכנון, ותוך שימוש במסכות, כפפות ופנסי ראש. בנוסף, הנאשם והאחרים שברו קיר, גרמו נזק רב, וגנבו רכוש בשווי רב. לדעת התביעה המתחם ההולם בגין אירוע זה נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. מבחינת הנסיבות הקשורות בנאשם, טענה ב"כ התביעה כי מדובר במי שכבר הורשע בעבירות רכוש תוך שהיה שלא כדין, אך המאסרים לא הרתיעוהו. נוכח החומרה, עתרה התביעה להטלת מאסר שלא יפחת מ-36 חודשים, וכן מאסר על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה מנהיגה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נטל אחריות לעבירות, אך היו מעורבים נוספים שלא אותרו ולא נתנו את הדין, ויש לשקול זאת לטובתו. בנוסף, נטען כי באישום הראשון, חלקו היה מינורי שכן לא נכנס בעצמו לדירה שנפרצה, ובנוסף האופנוע

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הגנוב הוחזר בסופו של דבר לבעליו. בעניין הנסיבות האישיות נטען כי אמנם הנאשם בעל עבר פלילי אך לא הורשע משנת 2012 ועד עתה. הוא בעל משפחה קשת יום ביו"ש, מתגורר בשכירות, ותומך גם באמו החולה. בתקופת משבר הקורונה סבלה משפחתו רבות, בין היתר משום שבת זוגו חולה. לדעת ב"כ הנאשם, המתחם ההולם את האירועים נמוך מזה שהציגה התביעה באופן משמעותי והוא נע בין 15 ל-18 חודשי מאסר בלבד. נטען כי אין להחמיר עם הנאשם יתר על המידה רק בשל היותו תושב האזור, שכן לא יכול היה לעתור להכנת תסקיר, ויש להניח כי לא יזכה לטיפול הרשות לשיקום האסיר, כך שסיכוייו לניכוי שליש המאסר, אינם ממשיים.

הנאשם, בדברו האחרון, אמר כי הוא שוהה כבר כמעט שנה בכלא, ולא ראה כלל את משפחתו, הביע צער והבטיח כי לא ישוב על העבירות.

<u>מתחם העונש ההולם</u>

העבירות שביצע הנאשם פגעו באינטרס החברתי של שמירת קניין הפרט, ואף באינטרס המדינה לפקח על הבאים בשעריה, לבל יבצעו עבירות בתחומה ולבל יסכנו את בטחונה.

<u>מדיניות הענישה הנוהגת</u>

במספר החלטות חשובות, נקבע כי הגדרת העבירה של התפרצות למקום מגורים כ"עבירת רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה, באשר למהותה האמיתית, החותרת תחת האמירה ש"ביתו של האדם - מבצרו" (ע"פ 7453/08 מד"י נ' אאוזנה (31.12.08); רע"פ 3565/20 לביא נ' מד"י (14.6.20)).

מבלי להאריך יתר על המידה, אזכיר כי פעמים רבות נקבע שמתחם העונש ההולם בגין עבירת ההתפרצות לבית מגורים נע בין 12-24 חודשי מאסר (עפ"ג (מרכז) 57513-07-15 זצני נ' מד"י (24.5.16); עפ"ג (ת"א) 17410-10-16 אזולאי נ' מד"י (9.1.17); עפ"ג (חי') 67510-12-15 חסאן נ' מד"י (25.2.16); עפ"ג (י-ם) 53376-02-13 טוויל נ' מד"י (3.7.13); ע"פ 38973-05-16 רחמני נ' מד"י (19.7.16)).

במקרים בהם בוצעו עבירות של התפרצות לבית מגורים תוך שהייה שלא כדין, ננקטה מדיניות ענישה מחמירה אף יותר. כך, בגין שתי עבירות התפרצות תוך שהייה שלא כדין אשר אליהן נלוותה עבירת תקיפה, הוטל עונש מאסר למשך 34 חודשים (רע"פ 426/18 חיג'אזי נ' מד"י (22.1.18). בגין התפרצות אחת תוך שהייה שלא כדין, הוטלו 15 חודשי מאסר (רע"פ 5328/09 מואיד נ' מד"י (3.6.09). כמו כן, ניתן ללמוד על המדיניות הנוהגת מהחלטות אלו: עפ"ג (מרכז) 57868-07-15 הנדי נ' מד"י (11.10.15); עפ"ג (מרכז) 33356-06-13 הדיב נ' מד"י (2.1.14); ע"פ 56890-11-14 שמאסנה נ' מד"י (11.3.15); ת"פ 7622-02-17 מד"י נ' חדור (7.12.17)).

גם העבירה של התפרצות למקום שאינו למגורים, גוררת אחריה ענישה מחמירה. בע"פ (חי') 37298-02-12 מד"י נ' ברונפמן (17.5.12), אמר בית המשפט:

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זו, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם.
עבירות רכוש ככלל הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור. חומרה יתרה יש לראות בעבירה המתבצעת מתוך תכנון, הכנה, הצטיידות בכלים ובאמצעים מיוחדים ומתוחכמים, וכן התארגנות בצוותא חדא של מספר עבריינים לביצוע העבירה...
נפסק לא אחת, כי יש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירת ההתפרצות, באופן שייגזר עליהם עונש מאסר ממושך אשר יהיה בו מסר חד משמעי לעבריינים אלה הסבורים, כי ישנה כדאיות כלכלית בצידה של עבירת ההתפרצות. וכך היה על בית המשפט קמא לנהוג גם במקרה דנן.

ברוח זו, הוטלו עונשי מאסר מכבידים בגין התפרצויות לבתי עסק או מפעלים, שבהן נגנב רכוש או ציוד רב ערך. כך, ברע"פ 7709/12 סולטאן נ' מד"י (4.11.12), אושר העונש שהוטל בבית המשפט קמא - 22 חודשי מאסר וכן פיצוי בסך 150,000 ₪ בגין התפרצות למשרדי חברה, וגניבת רכוש אלקטרוני, כלי עבודה, מלגזה, ומכשירים שונים, בשווי של 200,000 ₪; ברע"פ 117/16 מעווד נ' מד"י (11.1.16) הועמד עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר, בגין התפרצות לבית מרקחת ביחד עם אחרים, ופגיעה במערכת החשמל שגרמה לאבדן תרופות בשווי 50,000 ₪ ונזק בשווי 9,000 ₪; בע"פ (נצ') 1311/07 דוד נ' מד"י (5.2.08) נדחה ערעורם של הנאשמים אשר הורשעו בגניבת 2 מיכליות להובלת דגים וציוד נלווה. בבית המשפט קמא הוטלו על אחד מהם 30 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ ופיצוי בסך 30,000 ₪, ועל חברו הוטלו 18 חודשי מאסר, קנס בסך 10,000 ופיצוי בסך 20,000 ₪. בת.פ 1113-09 מד"י נ' עטייה (30.9.09) הוטלו 24 חודשי מאסר בגין התפרצות למחסן וגניבת ציוד אלקטרוני רב בשווי של מאות אלפי שקלים, תוך שהייה שלא כדין.

עבירות של גניבת כלי רכב שבוצעו תוך שהייה שלא כדין בישראל, זכו להתייחסות מחמירה במיוחד על ידי בתי המשפט, בשל הקלות היחסית בה ניתן לגנוב כלי רכב ולהעבירם לשטחי יו"ש, תוך פגיעה קשה בקניין הפרט, ותוך גרימת נזק בהיבט הרחב, לשוק ביטוחי הרכב. בעניין זה אין צורך להרחיב שכן הדברים ידועים, ודי אם אפנה למספר מקרים בהם נקבע כי המתחם ההולם דומה לזה שנקבע לגבי עבירות התפרצות לדירה תוך שהייה שלא כדין, או אף חמור הימנו (רע"פ 7890/10 מליטאת נ' מד"י (1.11.2010); עפ"ג 62030-09-17 פרוג'ה נ' מד"י (1.7.2019); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מד"י (29.12.2008), עפ"ג (מרכז-לוד) 55193-08-18 גודה נ' מד"י (8.1.2019); עפ"ג (י-ם) 53409-05-16 זגייר נ' מד"י (16.7.17); ת"פ 5398-12-20 מד"י נ' סרחאן (15.3.21); ת"פ 26600-01-18 מד"י נ' בכר (26.6.18); ת"פ 32001-02-17 מד"י נ' שוויקי (15.10.2017) ת"פ 44902-01-16 מד"י נ' בחית (7.6.2016); ת"פ (י-ם) 28533-02-15 מד"י נ' סראחין (13.7.2015); ת"פ 41766-01-16 מד"י נ' אבו חמדיה (10.7.16); ת"פ 1718-03-20 מד"י נ' שמאסנה (24.9.20); ת"פ 34079-03-18 מד"י נ' מטר (13.9.18)).

בענייננו, באירוע הראשון, הנאשם גנב בצוותא עם אחרים את אופנועו של המתלונן. העובדה שמדובר באופנוע ולא כלי רכב בעל 4 גלגלים, אין בה כדי להשפיע על המתחם ההולם, היות שהערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירות זהה בשני המקרים. בעניין זה, יפים דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג 37710-05-16 מד"י נ' אזגילה (14.9.16):

"מקובל עלינו כי אופנוע, שוויו הכלכלי פחות מאשר רכב, הגם שאמירה זו אינה נקיה מספקות שהרי לעולם תלוי מה סוגו של האופנוע וכיו"ב לעומת רכב כלשהו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

אולם מעבר לכך, לא בכדי ייחד המחוקק פרק נפרד לגניבת רכב לצידה של ענישה על עבירות רכוש בכלל. רכב הוא חלק ממהותו של אדם. אדם שמשתמש באופנוע, כמוהו אדם שמשתמש ברכב. זה כמו זה, זקוקים לכלי הרכב שברשותם לשימוש יומיומי ומבחינה זו, הפגיעה בבעל הרכוש היא אותה פגיעה ומה שקבע המחוקק לגבי רכב כלשהו, נכון בוודאי גם לגבי אופנוע."

בהתאם לדברים הללו נוהג בית המשפט להטיל בגין גניבת אופנועים, עונשי מאסר הדומים בחומרתם לאלה המוטלים בגין גניבת מכוניות (למשל: עפ"ג 17725-07-16 שוויקי נ' מד"י (11.5.2017) - 6 ו-5 חודשים; ת"פ 15529-11-17 מד"י נ' חמיד (16.4.2018) - 14 חודשים; ת"פ 49201-07-13 מד"י נ' עבדאללה (לא פורסם) - 13 חודשים; רע"פ 4789/13 מיכאלי נ' מד"י (28.8.2013) - 10 חודשים; ת"פ 34138-05-14 מד"י נ' סלאימה (7.12.2014) - 11 חודשים; עפ"ג 38077-05-14 קוריאקו נ' מד"י (לא פורסם) - 16 חודשים; ת"פ 49182-07-13 מד"י נ' מוסא (7.1.2014) - 13 חודשים; ת"פ 4613-11-12 מד"י נ' אבו סנינה (13.3.2013) - 8 חודשים; ת"פ 35991-01-16 מד"י נ' מואפי (7.6.2016) - 9 חודשים; ת"פ 47008-09-17 מד"י נ' זהרה (23.1.18)- 34 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסרים על תנאי שארכם המצטבר 20 חודשים; ת"פ 57323-12-17 מד"י נ' גודה (15.7.18)- 28 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסרים על תנאי שארכם המצטבר 9 חודשים; עפ"ג 37710-05-16 מד"י נ' אזגילה (14.9.16)- 8 חודשי מאסר.

נכון הדבר, במקרים חריגים בהם התקיימו שיקולי שיקום יוצאי דופן, התחשב בית המשפט בכך והסתפק בעונשים קלים יותר, ולעתים אף נמנע כליל מהטלת מאסר בפועל, כעולה מן המקרים אליהם הפנה ב"כ הנאשם (רע"פ 8637/14 עבאסי נ' מד"י (13.1.15); ע"פ (חי') 48422-02-13 ניסנוב נ' מד"י (11.7.13); ת"פ 38059-03-17 מד"י נ' גובר (16.12.18); ת"פ 14541-12-14 מד"י נ' נחמיאס (27.10.16)), ואולם, השיקולים הייחודיים שחלו במקרים הללו, אינם רלוונטיים לענייננו של הנאשם.

<u>נסיבות העבירות במקרים דנן</u>

באירוע הראשון, הנאשם ביצע התפרצות לבית המתלונן, בצוותא חדא עם אחרים, שלא הובאו לדין. נסיבה זו, תילקח בחשבון.

הנאשם והאחרים התפרצו לבית המתלונן בשעת לילה וגנבו פרטי רכוש שונים, שביניהם קסדה ומעיל לאופנוע. בנוסף, גנבו את אופנועו של המתלונן. הנה כי כן, לפנינו אירוע בעל חומרה כפולה ומכופלת, שכן בוצעו במחי יד אחת שתי עבירות רכוש שהן מן החמורות, וכל זאת לאחר שהנאשם נכנס לשם כך לישראל, ללא היתר.

לאחר ההתפרצות, הנאשם נהג באופנוע הגנוב, לכיוון אזור יו"ש, במטרה למלטו. זאת עשה, חרף העובדה שלא היה בידו רישיון נהיגה מעולם. במעשיו אלה, סיכן את עוברי הדרך, במהלך פרק זמן משמעותי, בכבישים בין עירוניים, מהעיר מודיעין לכיוון בית חורון, ויש בכך כדי להשפיע על המתחם, כפי שנקבע במקרים דומים רבים (ראו למשל: רע"פ 10476/09 סביח נ' מד"י (21.01.10); עפ"ג 4594-12-11 מצארוה נ' מד"י (29.1.12); ע"פ 10476/09 סביח נ'

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

מד"י (6.10.10); עפ"ג 51132-01-16 חיים נ' מד"י (18.7.16); ע"פ 8703/08 חליל נ' מד"י (22.10.08)). אני ערה לכך שהנאשם 1 לא הורשע בעבירה של נהיגה פוחזת, אלא בעבירה של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח מעולם, ואולם תיאור העובדות מלמד כי נמלט מן השוטר בנהיגה מהירה, עד שנפל מן האופנוע ונמלט רגלית.

בבוא בית המשפט לקבוע את המתחם בגין אירוע זה, יש לקחת בחשבון מחד, את העובדה שבסופו של יום הושב האופנוע לבעליו. מאידך, על בית המשפט להתחשב בנזק שהיה עלול להיגרם אלמלא אותר הנאשם, וככל שהיה עולה בידו להשלים את הגניבה.

באירוע השני, הנאשם ביצע יחד עם אחרים התפרצות מתוחכמת לבית עסק, אך גם כאן לא אותר איש מן העבריינים הנוספים, והנאשם הוא היחיד הנותן את הדין.

על פי העובדות, הכנופיה הגיעה למקום מצוידת היטב במסכות, כפפות, ו"כלי עבודה". הפורצים לא הסתפקו בגניבת הציוד הרב, אלא גרמו נזקים חמורים בשבירת קירות, עקירת כספת וניסור מנעולים. ניתן רק לשער את הפגיעה הכלכלית ואף הנפשית שנגרמה לבעלי העסק ועובדיו עת גילו את אשר נעשה, ואת הטרחה שהיה עליהם להשקיע על מנת לשקם את העסק. לא למותר להזכיר כי הרכוש שנגנב לא אותר ולא הושב לבעליו.

לאור נסיבותיהן החמורות של האירועים ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי המתחם ההולם את האירוע הראשון נע בין 16 ל-30 חודשי מאסר, ואילו בעניין האירוע השני המתחם נע בין 12 ל-26 חודשי מאסר.

<u>העונש המתאים לנאשם</u>

הנאשם נושא עבר פלילי מכביד, בעבירות רכוש ומרמה שביצע בישראל, תוך שהייה שלא כדין. בשנת 2007 הוטל עליו מאסר למשך 12 חודשים, בגין שורה ארוכה של עבירות רכוש ושהייה שלא כדין. בשנת 2009 הוטל עליו מאסר בן 4 חודשים בגין ניסיון לגניבת רכב תוך שהייה שלא כדין. בשנת 2010 נדון שוב בגין שורת עבירות רכוש חמורות, תוך שהייה שלא כדין והוטל עליו מאסר למשך 8 חודשים. בשנת 2011 נדון למאסר בן 4 חודשים בגין שהייה שלא כדין והפרעה לשוטר. לאחרונה, נדון בשנת 2012, בגין עבירות של שהייה שלא כדין והחזקת נכס החשוד כגנוב והוטל עליו מאסר בן 3 חודשים.

העבר הפלילי יישקל לחומרא, אך לצד זה אשקול את העובדה שלא נצברו הרשעות במהלך השנים האחרונות.

הנאשם טען כי הוא בעל משפחה ואב לילדים קטנים. כמו כן, טען כי אשתו חולה, ובעניין זה הוגש מסמך רפואי.

היות שהנאשם הוא תושב האזור, לא ניתן תסקיר בעניינו, ולא קיים אופק שיקומי. למרבה הצער ההתרשמות היא כי הנאשם נוטה להיכנס לישראל לצורך ביצוע עבירות חמורות, וגם אם אתחשב בפרק הזמן בו לא ביצע עבירות, עדיין לא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ניתן להתעלם מן העובדה שהיה שותף לשני אירועים בהם בוצעו עבירות בחבורה, כך שאין המדובר במעידה חד פעמית.

מכלול הנסיבות כפי שפורטו, מחייב הטלת עונש הולם.

לאחר כל האמור, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין האירוע הראשון- 20 חודשי מאסר.

בגין האירוע השני- 18 חודשי מאסר.

הנאשם יישא את העונשים בחופף ובמצטבר זה לזה כך שבסך הכל יישא 32 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 20.7.20 עד היום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות רכוש מסוג עוון, או עבירות לפי חוק הכניסה לישראל, או נהיגה ללא רישיון או ללא ביטוח.

ד. 12 חודשי פסילה לנהיגה.

ה. 12 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע אחת העבירות בהן הורשע. הפסילה תחל עם הפקדת הרישיון או לחילופין, מרגע הצהרת הנאשם כי אין בידו רישיון.

ו. פיצוי למתלונן באישום 1 בסך 1,500 ₪ אשר יופקד ב-5 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.1.22.

ז. פיצוי למתלונן באישום 2 בסך 5,000 ₪, אשר יופקד ב-10 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 1.1.22.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ב, 09 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©